

Molt felicitats des de Sant de En Joan, en Assumpta. He usat un altre fol recordat.
Bellaterra 22 agost 1988

UVE 60610279(2)

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Continuats fills: El dia 16 varem rebre la vostra comunicació del 11. Ha batut el rècord de rapidesa i es clar que no vam tenir més la nostra correspondència, puix ara em regularment trobarem més aprop. Jo mateix no he pogut contentar desseguida, aprofintat com eric i amb el temps que s'ha perdut davant i variant de Barcelona. Aprofito el diumenge, confiat en que dintre la mateixa setmana que conclurem de nou ja tindrem aquestes ratlles.

Dies passats, però, un raig escriure, una única requisió he estat marcat de notícies vostres, i confio en que aquesta carta no es va estrovar. En seria molt il·lusionat rebre in serpsita, en forma de la carta llarga que em prometien.

Les gràcies que em expliquen de Ramon en el seu emprenyer més i creixen el desig de poder tenir-lo entre les nostres mans i petonejar-lo. Eric segur que també em estimaria molt - potser més que a veraltres matixas - i ara patim una gran pena de que, ni Déu ni el que l'auríem a conèixer, l'hi serem estrany.

No hem rebut la carta que dius que ver transmetre heu l'universari del Joan i crec que la trobarem a manca. En han-ria il·lusionat tenir-la i no se par com l'abandonar de l'etran que la va fer perdre. Per altra banda la diada va transcórrer feliçment amb presents i festa de taula, puix tenim un gran interès en que coneixi totes les diades. Ara no t'estranyis que no escribi; hi's mandrós a més no poder i no me'n fa pas en jugar i divertir-se. Din que mon havia d'aplicar-me i treballar quan comenci el nou curs i aleshores, entre els deu dies deures, s'imposaria el d'escriure't regularment i estensament. Te n'incloïc dues fotos fetes el passat diumenge. No gaire reeixides, com a fotos, però interessants. Des que in-robarem la màquina 6x9, amb Daguer, que no he pogut reemplaçar-la i em val d'una Polaroid Browne especial... que encara provee. En una de les fotos està amb la raia (no col adara ho); en l'altra amb la Montserrat petita, que gràcies a una focia del fotògraf (Jo), no es veu que l'hi hama més d'un pam d'alçada. El Joan no es ha de trobar encara, però la veia ho es d'una més que regular.

Espero amb afany veure el resultat de l'oferta a Rodak. En la meua anterior, en la que t'incloïa una prova de gravet de línia, segons el teu procediment, ja et deia que no col, potser, que in-transmetis la copia exacta de la Memòria de la patent; si no tant vol una enumeració dels punts a reivindicar.

No he vist més a en Pratue i no se en quin estat es troben els propòsits que en ocasió de la última vegada me va entrevistar-me, va dir-me que tenien respecte a la publicació d'un llibre de ten. Aquests senyors que manen, volent-se captar no se quine mena de simpaties o potser de cura a la propaganda, varen obrir una única la mà en la convenció de plerum per a publi-car altres catalanes. Tot requit s'adonaren que el folklore es feia polític i que fins en unes ingènues i paralistiques cançons.

tes agafaren una tonada incorrecte. i ara ven de l'òbit, obrint i tancant la via arbitràriament i totxament. Vall d'Àixò, que en períodes de temps relativament apropiats, es aparta i es mo-
 partiri emprendre's edicions de llibres catalans. Ara, per l'edició, es sempre aparta estar alerta, per a poder aprofitar tots els an-
 nenters. Ja t'he dit, en una ocasió, que de l'esclatxa se n'havia de fer encara... i se n'han fet alguns de notables. És indis-
 pensable no deixar perdre cap ocasió. Altra cosa seria si es tractés de llibres que s'artessin del marc estrictament literari. Com a dubte unió me podrà dir que un conegut escriptor te traduït el "Li-
 bre de la Trufla" de Klypping, i l'hi feu negar el permís de pu-
 blicar-lo en el "idioma en que lo solicita". No s'arrisquen a con-
 fermer que aquest "idioma" es el nostre. Per de traduccions, doncs. Men que els, reedicions dels nostres clàssics: Verdaguer, Sureda, Marquell, etc. venets per un bon cedat. Però vulgues que no sempre es possible enquistar-li quelcom més del no-
 bre temps. Per n'hi perd, doncs, transmetent-me el text que tinguis preparat i niquin de la tònica que t'he dit.

La mare ha extirpat el paràgraf que li ~~he~~ dedicades molt men del que puguis pensar. Feia tant de temps que lo li deies orer espercolment per ella, que en aquesta ocasió s'ha espon-
 just tota i puc dir-te que de temps no havia tingut una satis-
 facció tant plena. Ella mateixa t'ho dirà: una abraçada ben farta
 per a tota (Aldes)

Pere fill meu: et he sapo lo felis que m'han fet les teves ratlles parlant del Joan. Si se que l'estimas y et preocupes d'ell com del Raimón y els demes fills que vinguin hem sentire mes aconsolada d'aquesta separació tan llarga; t'hem enyorat y enyorem tant, fill meu, que si no hagués sigut per aquest trosset teu que ^{ens} ~~mana~~ ^{vares} deixar no ho hauríem suportat, sense desparhi la salut, aquesta tonçada tan plena d'angúnies y sofriments. Tal com ja pensas he em-
 dot del temple tot com vareis fer per ~~ella~~; li he cuidat la salut y el caràcter; li he ensenyat d'estimar al seu pare fins a la adoració; quan ~~nos~~ poguem veure y parlar ja se que estaris content, del teu fill gran. Ell es el gran no? Ara parlem del Raimón: no hi ha dia que no el reverdi una infinitat de regades y es ~~per~~ perquè hem rembla que aquí a Bella-Terra hi seria molt felis y la yaya el portaria molt a pareig y juga-
 ria ab altres nens com ell que n'hi han molts y passaria el dia sens ~~de~~ donarvos la mes petita molestia y disputaria molt
 feuli moltos ^{protons} y dignenli que la yaya pensa molt ab ell.

Rosa moltes felicitats per tu y pel vostra filllet y que ~~per~~ heu en deixat veure un bon goig ja fa li demano cada dia Reben moltos ^{protons} de la vostra mare y avia ~~de~~ eresa